

V Dolním újezdě u Litomyšle se už několik let kolem 20. srpna odehrává krásný pohodový festival, řekla bych rodinného typu. Od jiných známějších festivalů se liší zejména svou velikostí. Ta mu však není na škodu, spíš naopak.

Navštívíte-li ho po druhé, po třetí zjistíte, že mezi diváky potkáváte známé tváře, se kterými jste se viděli loni a předloni. Z toho vyplývá, že lidé se do údolí pod Dolním Újezdem rádi vrací, a přitom jich je tu pořád tak akorát, že se netísní a můžou volně dýchat. Najdou se zde i tací, kteří nevynechali ani jeden ročník. Ten letošní nesl ve svém názvu šťastně nešťastné číslo 13.

Moderování se každý rok ujímá Jirka Malý. Nebylo tomu jinak ani protentokrát. Stejně role se ale pro letošek výborně zhostil i **Stanislav Wabí Daněk**, který v době zvučení kapel bavil publikum nejen hudbou, ale i vtipnými rýmováčkami a "džouky".

Program odstartovala kapela **Monogram**. I neznalec po pár minutách pochopil, že se tito muzikanti, jenž mají na svém kontě nejedno ocenění a koncertují po celé Evropě, zaměřují hlavně na bluegrass. Tento rok se dokonce chystají za "velkou louží"

Trampský trilobit Miki Ryvola

foto: Ivan Krejza Bllembý ©

do USA.

Z tohoto žánru jsme ochutnali ještě jednou díky **BlueGate**. Jak někteří říkají, je to takový odlitek Míši Leichta. Nejen proto, že některé písně, které hrají, pocházejí z jeho pera, ale hlavně proto, že kapelníci je jeho žena a maminka jeho syna Bertíka Ilon.

Mezi Monogramem a BlueGate vystoupil

### Přístav

. Prý je kdosi přiřadil k trampským kapelám. Ačkoliv nejsem zastáncem škatulek, s tímto názorem souhlasím. Sami o sobě tvrdí, že jsou jen občasní trampové a že se trampskou hudbu

snaží trochu zmodernizovat. Daří se jim.

Po BlueGate hráli **Žamboši**. Poprvé jsem je viděla a hlavně slyšela loni v Telči a tak jako tenkrát tak i teď mě dostaly texty podobající se jazykolamům. Stáňo a Honzo, smekám před vámi! Neumím si představit, že bych bez přeréknutí zazpívala píseň o vodoměrkách.

A protože nejen muzikanti tvoří program, ale i návštěvníci se můžou díky soutěžím zapojit, mohli jsme se například přesvědčit, jak dlouho trvá sehnat otvírák na paštiku. Soutěžící, která tento závod vyhrála, byla tak rychlá, že jsem ani nezaregistrovala, jak se jí to povedlo. Z výrazů v tvářích moderátorů jsem ale vytušila, že to zrovna v souladu s pravidly nebylo. O výhru se postarali sponzoři.

Mezitím se už nachystala **Pavλίna Jíšová & CS Band**. Stejně jako ostatní muzikanti se museli i oni vypořádat s neúprosnými slunečními paprsky, které jim svítily přímo do obličeje a pódium měnily v mikrovlnou troubu. Nerozladovaly se jen nástroje, ale i brýle nechtěly držet na nose. Nicméně Pavλίna Jíšová se mi poslouchá dobře za každého počasí. Tentokrát mi ale její blok utekl nějak rychle a měla jsem pocit, že by mohl být delší. Avšak nedalo se nic dělat, Pavλίna mířila do Hoštic na festival věnovaný Michalovi Tučnému a nás čekaly ještě další hudební lahůdky.

Tak třeba pardubičtí **Pidilidi**. Někteří o nich říkají, že hrají až příliš něžný folk. Trochu jsem o tom přemýšlela a myslím, že to není dané jen písničkami, jak se mnozí domnívají, ale i projevem Radka "Pídi" Bartoše a Šárky Fuchsové - nejedné dívce se už z Pídi'ova zpěvu podlomily nohy a ne jednoho chlapa Šárčin hlas rozněžněl. Za zmínku stojí také Honza "Škára" Škarka. Předvedl "Stivínovský" výkon ve hře na flétny. Na to, aby člověk hrál na dvě naráz asi potřebuje opravdu velkou "papulu".

Nezmaři se trošku opozdili. Díky tomu jsme se dozvěděli, jak si představuje Wabi Daněk placenou dovolenou pro muzikanty. V souvislosti s ní zahrál svou předělávku na "*Fajn džob*" od Hop tropu s komerčním názvem Ariel. Vybavil-li se vám prací prášek a ne malá mořská víla, vaše asociace byla správná. Jan Rosák by z toho textu měl určitě radost.

Před tím, než začali Nezmaři hrát, obdrželi dar. Zdánlivě ne příliš originální dar, skleněnou zavařovací sklenici plnou vody. Ve vodě ale po bližším ohledání bydleli láčkovci, jejichž jméno

českobudějovická kapela nese. Nebylo divu, že ze strany Nezmarů (muzikantů, ne zvířat) padl dotaz, zda-li i Daněk dostal daňka. Wabi reagoval, že prý ne, že na něm byl, když jel do Dolního Újezdu.

O samotném vystoupení **Nezmarů a Miki Ryvolý**, který je nezapomenutelnou a neopomenutelnou legendou, musím říct to samé, co u Pavlíny Jíšové, mohlo být delší. Avšak jejich vymezený čas byl průřezem jejich starých i nových písní. Po té poslední celé obecenstvo vstalo, vyjadřovalo tak poctu Mikimu a myslím, že i jeho bratrovi Wabimu Ryvolovi. Měla jsem pocit, že tohle gesto Mikiho opravdu dojalo, protože se loučil slovy: "

*Viděli jste někdy brečet trampského trilobita*  
?"

Pak už přišla padesátiminutovka pětatřicetiletého **Wabiho Daňka a Miloše Dvořáčka** (číslo udává počet let na pódiích). Na Miloše byla připravována od samotného počátku festivalu ve spolupráci s posluchači taková malá kulišárna. Ve chvíli, kdy Wabi svého kolegu představil publiku, všichni vstali a zakřičeli sborově "

*Jéžíšmarjááá*

!" Miloše to ale nevyvedlo z míry a gestem indiánského náčelníka pokynul, aby se diváci zase posadili. Za okamžik se ale ukázalo, že ho to přeci jen trochu překvapilo, protože když měl začít hrát, řekl zděšeně, "

*tý vole, já nemám kabel*

!," a pádil rychle zpátky do zákulisí. V písni o indiánech to vypadalo, že do něj vstoupil sám Manitou. Jeho výstup byl vážně nepřekonatelný. Škoda jen, že k tomu nepřidal své taneční kreace, jak to občas dělává.

K písničkám Wabiho Daňka mám zvláštní vztah. Poprvé jsem je slyšela asi v devíti letech a tak se dá říct, že jsem na nich

Tančí se bez rozdílu věku

foto: Ivan Krejza Bllembý ©

vyrostla. Každý jeho koncert si proto vždycky užívám, nevím tedy, jestli dokážu být objektivní. Wabiho a Miloše prostě pokaždé ráda slyším a vidím. Ne jinak tomu bylo i dnes.

Napsal uživatel Jana Štěpánková  
Středa, 31 Srpen 2005 04:00

---

Když pařící slunce konečně zalezlo za kopec předstoupili před diváky **Stránici a Míra Ošanec**. V minulosti jsem ještě neměla příležitost je slyšet, takže jsem teď mohla být příjemně překvapená, přestože některé písně, které zpívali, mám v podvědomí zafixované s jinými, někdy i horšími texty. Vzhledem k tomu, že si v každé písni od kohokoliv snažím přirovnat něco ze svého života nebo z mého okolí, naprosto mě odboural text písně

*Loučení*

napsaný na hudbu od Johna Denvera

*Leaving On A Jet Plane*

.

Okolo půl desáté převzala otěže kapela **Žalman a spol.** Asi netřeba nějak do hloubky představovat? Jindřiščíno podání

*Ho ho*

*watanay*

muselo být slyšet až v Litomyšli. V duchu jsem si představila, jak by zajímavě vypadal indiánský duet s Milošem Dvořáčkem (to je jen taková věc na zamyšlení, nebo možná výzva do budoucna). Teprve během Žalmanova vystoupení jsem si uvědomila, že se letos až moc a šibeničně dodržují časy od kdy do kdy hrát. Pavel se z toho zdál být velmi rozhozen, několikrát naznačil, že nemůžou zahrát vše, co původně chtěli, protože prostě není čas. Ani několikadesítkový křik, "

*Holku od konííí!,"*

účinkující nebrali vážně a nekompromisně se po přídavku rozloučili.

Deseti a půlhodinový maratón zakončil **Honza a Vojta Nedvědovi** s kapelou. Nějakou dobu trvalo, než se nazvučili, pak byl za hudebního doprovodu a velkolepě uveden Vojta Nedvěd a hned na to ještě velkolepěji Honza Nedvěd. Pro začátek zazpívali píseň

*Bible*

.

Honza mě nezklamal ve způsobu, jakým mluvil k lidem, "*vy jste takoví klidní. Nejíte. Nepijete. Vy posloucháte hudbu*

*."* Publikum si

vždy uměl získat tím, jak s ním komunikoval a melodičností svých písní. Nevím, asi jsem vyrostla z let, kdy mě dokázal nadchnout? Nejsem ovlivněná bulvárními plátky, ale nějak mu nemůžu věřit a je mi proti srsti poslouchat, když zpívá něco jako: "

*kdesi u pasu ti vykvetl muž*

?" Možná, že je to jen můj názor a postoj, za kterým si stojím, jinak bych ho sem nenapsala, a za který mě jeho fanoušci budou nenávidět, ale já to tak prostě cítím? Musím však celkem ráda a s chutí přiznat, že některé jeho písničky si dodneška ráda zazpívám a zpívala jsem si je i na Újezdském babím létě, když je s kapelou hrál?

## Újezdské babí - letos spíš Wabí - léto

Napsal uživatel Jana Štěpánková  
Středa, 31 Srpen 2005 04:00

---

Kdo se ještě dostatečně nenabažil muziky do sytosti, měl příležitost až do rána zpívat a hrát u ohýnku.

Počasí se letos nesmírně vydařilo, všichni sice skoro omdlévali vedrem, ale bylo to fajn, téměř v celé republice totiž lilo jako z konve. Dolnímu Újezdu se průtrže mračen naštěstí vyhnuly i noc byla jasná.

Je to zvláštní, ale Újezdským babím létem mi každoročně končí i to kalendářové léto a začíná mi podzim. Vždycky, když se ráno po festivalu probudím, prožene se mi čichovými buňkami vůně podzimu a padajícího listí, ať je venku, jak chce. Jak zpívá Wabi Daněk: "*Listopadový písně od léta už slýchám*

?" Tak na shledanou, léto - Wabí, babí i normální, setkáme se zase za rok?